

УДК 336.467

Б.І. Пшик, канд. екон. наук, доцент

Львівський інститут банківської справи УБС НБУ

пр. Шевченка, 9, м. Львів, Україна, 79005

E-mail: pshykb@rambler.ru

ФІНАНСОВА СТАБІЛЬНІСТЬ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ

Досліджено підходи до визначення поняття «фінансова стабільність». На базі аналізу існуючих трактувань запропоновано авторське розуміння фінансової стабільності, визначено особливості її прояву, а також взаємозв'язок із ціновою стабільністю.

Ключові слова: *фінансова криза, фінансова стабільність, фінансова система, цінова стабільність.*

Постановка проблеми. Впродовж останніх десятиліть фінансові ринки зазнали глибоких змін, швидко розвиваючись під впливом процесів обмеження державного регулювання, розвитку глобалізаційних процесів, а також сфери комп'ютерних та інформаційних технологій. Ці зміни призвели до зростання обсягів транскордонних потоків капіталу, появи нових фінансових інструментів, підвищення швидкості і простоти здійснення фінансових операцій.

Хоча ці зміни в цілому мали позитивний характер, що сприяло більш ефективному розподілу капіталу, вони також супроводжувались відповідними збоями в роботі фінансових ринків, такими як: різке коригування цін на фондових ринках США у 1987 р. (так званий «чорний понеділок») та у 1997 р.; коливання на ринках світових облігацій у 1994 та 1996 роках; валютні кризи у Мексиці (1994 – 1995 рр.), Азії (1997 р.), Росії (1998 р.); крах хеджінгового фонду «Long-Term Capital Management» у 1998 році; коливання на глобальних фондових біржах у 2000 – 2001 роках, а також глобальна світова фінансово-економічна криза у 2008 році. Деякі з цих змін несли загрози не лише економікам окремих країн і регіонів, а й глобальній світовій економіці, що свідчить про необхідність забезпечення фінансової стабільності [1, с. 3].

Забезпечення стабільного соціального та економічного поступу у післякризовий період вимагає реалізації стратегії соціально-економічних реформ, спрямованих на забезпечення базових конкурентних переваг вітчизняної економіки (у тому числі – ресурсно-сировинних) і оволодіння новими конкурентними перевагами, що виникають в результаті активних структурних зрушень світової економічної системи. Вирішити це завдання повною мірою можливо лише в умовах фінансової стабільності. Побудова стійкої фінансової системи дає шанс не лише мінімізувати негативний вплив на Україну світової посткризової економічної рецесії, а й забезпечити сприйнятливість вітчизняної економіки до нових можливостей розвитку та увійти до групи країн, що динамічно розвиваються.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблем фінансової стабільності та розроблення організаційно-економічних механізмів її забезпечення приділили увагу такі зарубіжні вчені і практики-економісти як: Н. Веллінк, Н. Вовченко, В. Дуйзенберг, П. Каллаур, Е. Крокет, Е. Лярж, Ф. Мишкін, Х. Мінські, Дж. Соларж, Р. Фергюсон, М. Фут, Дж. Чант, А. Шварц, Дж. Шиназі та ін. Однак їхні теоретичні обґрунтування і прикладні розробки розраховані на країни з розвинутою ринковою системою господарювання не повною мірою відповідають умовам розвитку вітчизняної економіки. Адаптація зарубіжних розробок до вітчизняних умов і специфіки фінансових відносин в Україні становить значний науковий і практичний інтерес і потребує спеціальних досліджень. Заслужують на увагу результати досліджень вітчизняних науковців у сфері забезпечення фінансової стабільності, зокрема: О. Барановського, В. Геєця, А. Гриценка, О. Дзюблюка, В. Міщенко, С. Науменкової, Я. Белінської та ін.

Виділення раніше не вирішених частин загальної проблеми. Забезпечення фінансової стабільності потребує системного підходу до всіх складових фінансової системи у їх взаємодії та під впливом зовнішніх факторів, породжених глобалізаційними процесами. Одночасно об'єктивна необхідність подальшого поглиблення концептуальних, методологічних і прикладних досліджень пов'язана насамперед з необхідністю уточнення сутності та особливостей прояву фінансової стабільності, оскільки досі не існує чіткого визначення цього поняття, що зумовлює розбіжності у підходах і методах її забезпечення.

Метою статті є визначення сутності поняття «фінансова стабільність», особливості її прояву та зв'язку з економічними категоріями.

Виклад основного матеріалу. Впродовж останніх років забезпечення фінансової стабільності перетворилося на одне з найголовніших завдань економічної політики, яке для кожної держави носить невідкладний характер. Стійкий і безкризовий розвиток фінансової системи країни має первинне значення, оскільки фінансові кризи призводять до загального зниження доходів країни і добробуту громадян.

Поняття фінансової стабільності з'явилося з початку 1990-х років і, на відміну від понять грошово-кредитної і макроекономічної стабільності, перебуває ще на початковій стадії розробки. Не зважаючи на численні трактування даного поняття, досі пір не існує загальноприйнятої моделі або аналітичного механізму для її оцінки чи виміру. Необхідність визначення та розкриття сутності фінансової стабільності зумовлена низкою обставин [2, с. 8].

По-перше, кожне поняття розглядається в контексті певної проблеми, без якої воно не має змісту. У зв'язку з цим поняття «фінансова стабільність» бере свій початок в практичних проблемах, пов'язаних з виникненням і подоланням фінансових криз, з якими уряди і центральні банки практично усіх країн зіштовхувалися в різні історичні періоди. Найбільш активно дане поняття стало розвиватися, як було уже зазначено, у 90 – х роках ХХ століття. В цей час лібералізація руху капіталу, бурхливий розвиток ринку фінансових послуг для іноземного капіталу та інші процеси економічної глобалізації, які спостерігалися у багатьох країнах, наглядно продемонстрували небезпеку фінансових дисбалансів і можливість швидкого розвитку фінансових криз. На цьому фоні й посилюється актуальність проблеми забезпечення фінансової стабільності в цілому, стабільності фінансових відносин усіх секторів економіки, а також зниження ймовірності системної фінансової дестабілізації.

По-друге, більшість понять є складними, містять у собі різні компоненти і можуть розглядатися у різних аспектах. Поняття фінансової стабільності є складним є тому, що воно охоплює всі сектори національної економіки та фінансової системи. Адже зміна фінансового стану будь-якого зі секторів реальної економіки чи компонентів фінансової системи спричиняє вплив на фінансову стабільність економіки загалом.

Широка сфера охоплення поняттям «фінансова стабільність» і неоднорідність охоплюваних елементів підвищують складність кількісної оцінки рівня фінансової стабільності. Крім того, це поняття відображає системний характер сучасних економічних процесів: взаємозв'язок фінансового сектора і реальної економіки, фінансів національної економіки з фінансами економік інших країн, а також фінансові зв'язки між окремими секторами реальної економіки. Враховуючи складність усіх зазначених взаємозв'язків, досягнення і підтримка прийняттого рівня фінансової стабільності потребує комплексного підходу до вироблення відповідних заходів економічної політики.

Визначити поняття фінансової стабільності намагались як теоретики, так і практики-економісти. Також над пошуком прийняттого визначення працювали представники управлінських, академічних і ділових кіл різних країн, об'єднаних за допомогою мережі Інтернет в групу фінансової стабільності, яка заснована і координується професором Ф. Девісом¹. Однак єдиного у міжнародному масштабі визначення поняття «фінансова стабільність» не існує. У таблиці 1 наведено погляди зарубіжних практиків щодо визначення сутності фінансової стабільності [1–8].

Значна увага визначенню сутності даного поняття приділяється й зарубіжними та вітчизняними науковцями. Зокрема, Фредерік Мишкін, професор Вищої Школи Бізнесу при Колумбійському Університеті (Нью-Йорк, США) стверджує, що Фінансова нестабільність виникає, коли фінансова система піддається шокам та інформаційним потоком таким чином, що вона більше не може трансформувати заощадження в інвестиції [8].

Каллаур П.В. розглядає поняття абсолютної фінансової стабільності як стан фінансової системи, з якого вона не переходить в стан фінансової кризи при будь-яких шоківих впливах на економіку. При цьому фінансова система виконує покладені на неї функції у повному обсязі і з максимальною ефективністю. Однак економіка кожної країни світу в дійсності перебуває в стані відхилення від даного еталона, нижньою межею якого є стан абсолютної фінансової нестабільності. По аналогії з попереднім визначенням, це поняття може трактуватися як стан, у якому фінансова система не переходить у стан фінансової стабільності навіть за умови вжиття регулятивних заходів впливу на економіку і при цьому фінансова система перестає виконувати абсолютно всі притаманні їй функції [5, с. 18].

На рисунку 1 зображено графічну інтерпретацію поняття «фінансова стабільність». Зона оцінок фінансової стабільності «А» і зона оцінок фінансової дестабілізації «В» розділені граничною смугою «Б», яка характеризує помірний стан між фінансовою стабільністю і, відповідно, фінансовою дестабілізацією.

Оцінка фінансової стабільності на рівні граничної лінії іноді трактується як стан, «близький до фінансової стабільності», однак фінансовою стабільністю, на нашу думку, не є. Чим менший рівень фінансової стабільності економіки (менший «запас міцності» фінансової системи), тим нижче графік фінансової стабільності відхиляється вниз від межі абсолютної фінансової стабільності. Вичерпання «запасу міцності» фінансової системи приводить її у проміжний стан така званої «фінансової крихкості», за якого фінансова система нестійка до будь-яких внутрішніх чи зовнішніх, реальних чи фінансових шоків. Навіть за незначного негативного впливу на економіку, фінансова система переходить із стану «крихкості» у сферу фінансової дестабілізації (кризи). Таким чином поняття фінансової стабільності має

¹ Архів інформації групи фінансової стабільності перебуває на сайті її координатора: <http://www.ephilipdavis.com>

Таблиця 1 — Існуючі погляди зарубіжних економістів-практиків на зміст поняття «фінансова стабільність»

Автор	Визначення
Джон Чанг, радник Банку Канади	Фінансова нестабільність — ситуація на фінансових ринках, яка перешкоджає або загрожує економічній діяльності, фінансова стабільність — зворотне явище
Ендрю Крокет, Глава Форуму фінансової стабільності	Фінансова стабільність – це відсутність нестабільності, ситуації, в якій економічна діяльність перебуває під негативним впливом коливань цін на фінансові активи або існує нездатність фінансових установ виконувати взяті на себе зобов'язання
Майкл Фут, Управління Фінансових Послуг Великобританії	Фінансова стабільність визначається: а) грошовою стабільністю; б) рівнем зайнятості населення, близьким до нормальної норми зайнятості в економіці; в) довірою економічних суб'єктів до фінансових установ і ринків; г) відсутністю відносних коливань цін на реальні чи фінансові активи.
Вім Дуйзенберг, глава Європейського Центрального Банку	Фінансова стабільність означає відлагоджене функціонування ключових елементів, які формують фінансову систему.
Роджер Фергюсон-мол., член Ради Керуючих ФРС США	Фінансова стабільність слід визначати через її протилежність — фінансову нестабільність, яка визначається трьома критеріями: (1) цінами на ключові фінансові активи, які суттєво відхиляються від фундаментальних значень та (або) (2) збоями у функціонуванні ринків цінних паперів і доступом до кредиту всередині країни і, можливо, на міжнародному рівні; (3) сукупними витратами, які суттєво відхиляються від потенційного значення.
Дойче Бундесбанк	Фінансова стабільність описує стійкий стан, в якому фінансова система ефективно виконує свої ключові функції, зокрема розподіл ресурсів та скорочення ризиків, а також проведення платежів
Ендрю Лярж, заступник Голови банку Англії з питань фінансової стабільності	Фінансова стабільність визначається рівнем довіри до фінансової системи
Банк Норвегії	Фінансова стабільність визначається відсутністю криз у фінансовій системі, тобто стійкістю фінансового сектора до шоків, які виникають в діяльності фінансових установ чи функціонуванні фінансових ринків
Банк Польщі	Фінансова стабільність і стабільність фінансової системи фактично ототожені. Під стабільністю фінансової системи розуміється ситуація, коли система безперервно й ефективно виконує всі свої функції, навіть за умов значних неочікуваних і негативних шоків
Банк Чехії	Фінансова стабільність – це ситуація, коли фінансова система діє без суттєвих вад або небажаних впливів на поточний і майбутній розвиток економіки в цілому, що засвідчує високий ступінь стійкості системи до потрясінь
Національний банк Республіки Казахстан	Фінансова стабільність визначена як відсутність диспропорцій в економіці, що можуть призвести до корекції фінансових ринків, розгортання системної кризи та падіння спроможності фінансових інститутів забезпечувати безперебійне функціонування фінансової системи й підтримувати ділову активність реального сектору економіки
Ноут Веллінк, президент Банку Нідерландів	Стабільна фінансова система здатна ефективно розподіляти ресурси і абсорбувати шоки, перешкоджати впливу їх руйнівних ефектів на реальну економіку та інші фінансові системи

Примітка: таблицю складено на основі опрацювання джерел [1 – 8]

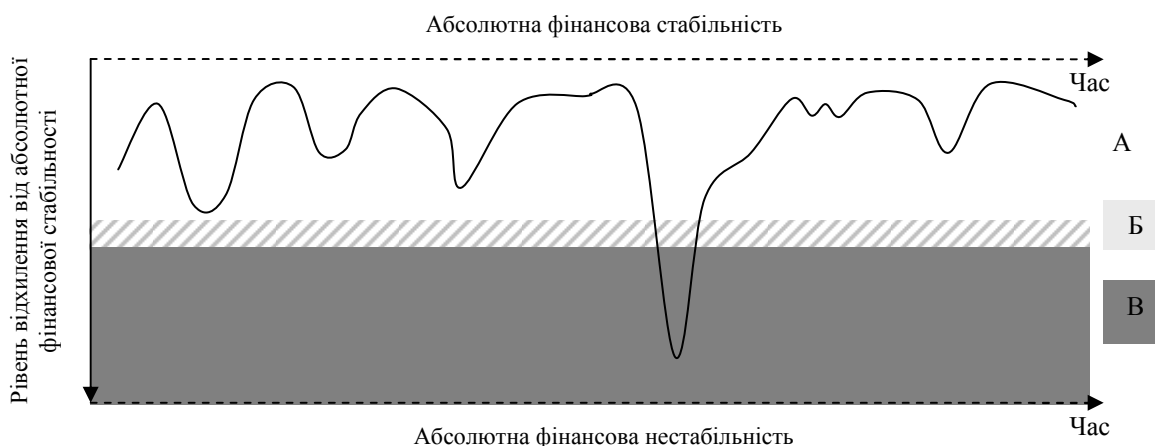

Рисунок 1 – Графічна інтерпретація поняття «фінансова стабільність»

відношення не до єдиного стану економіки, яке характеризує стабільність фінансової системи (точки стабільності), а до множини тих станів, через які економіка може проходити в процесі свого розвитку. З урахуванням часової неперервності даного поняття може аналізуватися як коротко – так і довгостроковий аспект фінансової стабільності. Що ж стосується фінансових криз, вони можуть носити локальний несистемний характер і не призводити до руйнування фінансової чи економічної системи.

Слід зауважити, що в запропонованому методологічному підході фінансова стабільність не є прямою протилежністю фінансової нестабільності, оскільки може містити в собі нестабільність окремих елементів фінансової системи. Навіть при перебуванні економіки в зоні фінансової стабільності її фінансовий сектор та фінансові ринки можуть містити в собі потенційну загрозу нестабільності в силу ризиків і волатильності, які характерні для них.

Російський науковець В. Бурлачков розуміє фінансову стабільність як стійкість фінансових ринків і фінансових інститутів, зокрема наявність на ринку достатнього обсягу ліквідності та рівня капіталу фінансових установ для покриття можливих втрат. У такому випадку до умов забезпечення фінансової стабільності не входить стабільність цін фінансових активів, оскільки їх коливання є наслідком динамічності ринкових процесів, а отже – іманентною властивістю фінансових інструментів [9, с. 56].

Останнім часом визначенню фінансової стабільності дедалі більшу увагу приділяють в Україні. Так, директор Генерального економічного департаменту НБУ, д-р екон. наук, проф. Петрик О.І. розмежує поняття «цінова» та «фінансова стабільність» і вважає, що забезпечення цінової стабільності має бути пріоритетною метою монетарної політики, а підтримання фінансової стабільності – другим пріоритетним напрямом діяльності центральних банків. Тому для забезпечення останньої пропонується виконання двоєдиного завдання: здійснення макропруденційного нагляду і регулювання фінансової системи в цілому та розробка і постійне оновлення плану дій щодо стабілізації фінансової системи [10, с. 8-9].

Ми погоджуємося з думкою науковця, але разом з тим, хочемо зазначити, що підтримку фінансової і цінової стабільності слід розглядати в якості необхідної умови для забезпечення сталого економічного зростання. Досвід країн, які зіткнулися з фінансовою кризою підтверджує, що порушення фінансової стабільності веде до для уповільнення темпів економічного зростання. Цінова стабільність і фінансова стабільність є складовими елементами макроекономічної стабільності держави (рисунок 2).

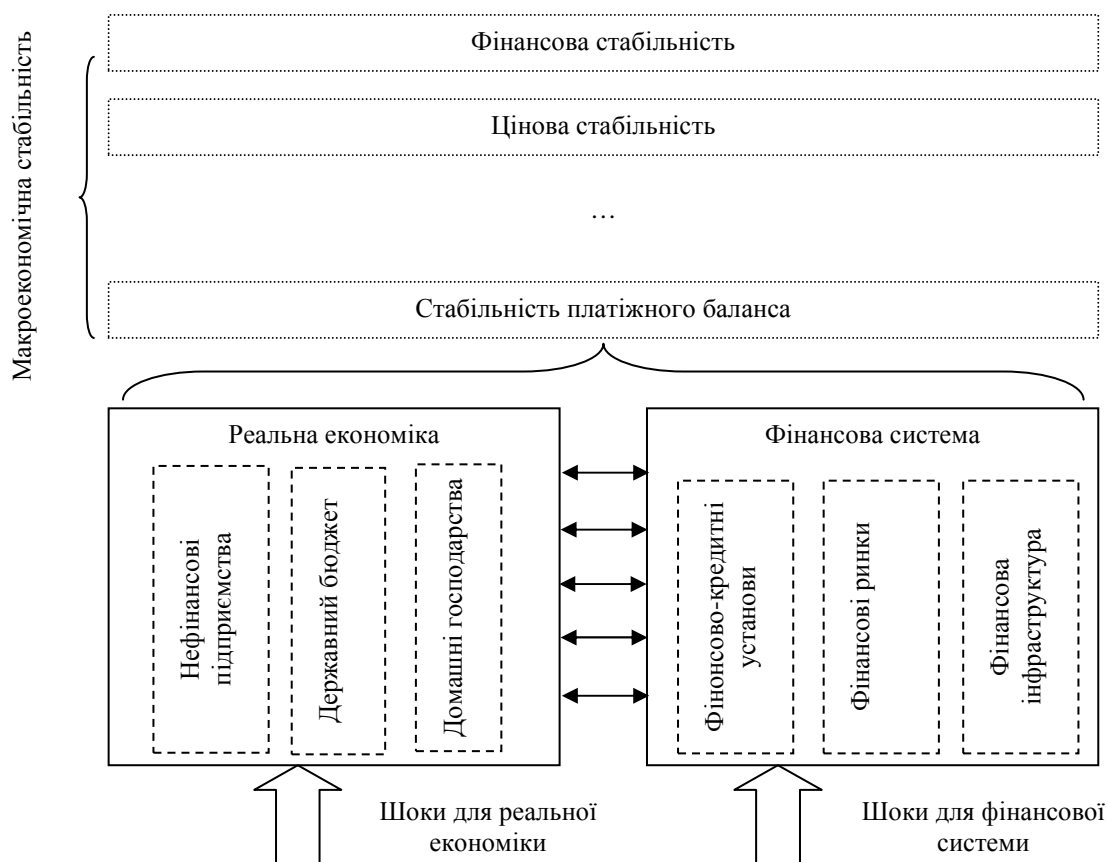

Рисунок 2 – Фінансова стабільність у сфері макроекономічної стабільності

Більше того, цінова і фінансова стабільність є пересіченими поняттями. З одного боку, стабільність фінансової системи необхідна для ефективного проведення грошово-кредитної політики та підтримки стабільності цін. З іншого боку, цінова стабільність є необхідною передумовою для підтримки стабільності на фінансових ринках і фінансової стабільності в цілому. Разом з тим цінова і фінансова стабільність є необхідними, але недостатніми умовами для підтримки одна одної, тому на практиці кожне з цих понять вимагає проведення комплексу заходів економічної політики з їх забезпечення. Цінова стабільність зазвичай вимірюється індексом споживчих цін. На відміну від цінової, фінансова стабільність вимірюється іншим чином, причому єдиного загальноприйнятого методичного підходу до її виміру та оцінювання не існує. У кожній країні використовується власний набір показників для кількісного виміру стабільності фінансової системи.

Узагальнюючи існуючі у науковій літературі визначення фінансової стабільності, слід виокремити три підходи до її трактування: пряме (функціональне), зворотне і змішане визначення.

1. Прямі визначення містять опис функцій та інших характеристик, якими повинна володіти фінансова система у стабільному стані. В основі цих визначень лежить теза, що фінансова система є стабільною до тих пір, поки вона виконує покладені на неї функції. Таке пряме визначення фінансової стабільності запропонував Гаррі Дж. Шиназі: «Фінансова стабільність – це не лише відсутність криз. Фінансову систему можна вважати стабільною, якщо вона: 1) полегшує ефективний розподіл економічних ресурсів у просторі і в часі, а також інші фінансово-економічні процеси (наприклад, заощадження та інвестування коштів, кредитування, утворення та перерозподіл резервів ліквідності, формування цін на активи, і, насамкінець – накопичення багатства і зростання обсягів виробництва); 2) дає змогу оцінювати та розподіляти фінансові ризики, а також здійснювати управління ними; 3) зберігає здатність виконувати ці важливі функції навіть в умовах зовнішніх екстерналій або при посиленні економічних диспропорцій». У цьому визначенні, на відміну від попередньо розглянутих, автор наголошує на особливому аспекті досягнення фінансової стабільності, а саме на оцінюванні ризиків та управлінні ними [1, 2].

2. У зворотних визначеннях фінансову стабільність трактують як відсутність фінансової нестабільності, тобто відсутність фінансової кризи. Однак такий підхід до трактування поняття «фінансова стабільність» має два недоліки. По-перше, фінансова криза є складним, комплексним і багатаспектним поняттям, яке має потребу у чіткому науковому визначенні. По-друге, визначення фінансової стабільності через відсутність фінансової нестабільності не дає жодних рекомендацій органам державного регулювання, до яких конкретних дій слід вдаватися в умовах стабільної ситуації з метою її підтримки [12, с. 59].

3. Змішаний підхід полягає в одночасному застосуванні прямого і зворотного визначень поняття «фінансова стабільність». До змішаного підходу можна віднести альтернативні формулювання фінансової стабільності, наприклад визначення, подане М. Футом [4].

Виходячи із викладеного огляду визначень «фінансової стабільності» та підходів до її забезпечення, можна дійти висновку, що в науковій літературі термін «фінансова стабільність» здебільшого трактується через відсутність тих або інших ознак фінансової нестабільності. Такий спосіб визначення фінансової стабільності («від протилежного») не розкриває її сутності, не дає уявлення про її специфіку та властивості як особливого стану не лише фінансової, а й економічної системи.

Підводячи підсумки аналізу наведених визначень фінансової стабільності, сформулюємо наступні характеристики даного поняття, які розкривають його зміст: *системний характер* (вона виникає як синергетичний результат взаємодії фінансових установ, фінансових ринків та інфраструктури, а також фінансових відносин, які виникають у сфері реальної економіки); *множинність можливих станів* (фінансова стабільність – не єдиний зафіксований стан, а діапазон можливих значень, кожному з яких характерний певний «запас міцності» фінансової системи); *відносний характер* (оскільки завжди існує теоретична ймовірність настання фінансової дестабілізації навіть у найбільш стійких фінансових системах); *динамічний аспект* (при наявності фінансової стабільності у поточний період часу t_1 існуючі ризики визначені і оцінені належним чином. Правильна оцінка ризиків, які можуть проявити себе у майбутньому, дає змогу забезпечити фінансову стабільність в періодах t_2 і t_3 і т.д., якщо не виникають неочікувані та/або суттєві негативні макроекономічні чи фінансові шоки); *базування на довірі до фінансової системи* (без довіри до фінансових установ, ринків, інструментів, фінансової інфраструктури не може бути фінансової стабільності); *здатність повністю абсорбувати негативні шоки всередині фінансової системи* (відсутність негативного впливу на реальну економіку зі сторони фінансової системи в стані фінансової стабільності). Врахування зазначених вище ознак дає змогу сформулювати власне визначення фінансової стабільності таким чином: *фінансова стабільність* – це стійкий стан фінансової системи країни, що дає змогу забезпечити безперебійне здійснення розрахунків в економіці, високий рівень довіри до фінансово-кредитних установ, відсутність надмірної волатильності фінансових ринків, ефективний розподіл фінансових ресурсів та можливість управління фінансовими ризиками, а також запас міцності у фінансовій системі, що дає змогу протистояти негативним економічним шокам у майбутньому та запобігати їх негативному впливу на економіку.

Висновки. Впродовж останніх років забезпечення фінансової стабільності перетворилося на одне з найголовніших завдань економічної політики. Для держав вирішення проблеми фінансової стабільності носить невідкладний характер. Фінансова стабільність невіддільна від характеристик фінансової системи. Оскільки фінансова система є складним системним утворенням і складається з таких елементів як фінансові установи та організації, інфраструктурні інститути та зв'язки між ними, охоплені поняттям фінансових ринків (фондова біржа, грошовий ринок і ринок похідних фінансових інструментів), то фінансова стабільність передбачає стабільність кожного з цих елементів цієї системи. Традиційно під фінансовою стабільністю розуміється спроможність фінансової системи ефективно виконувати свої функції, в першу чергу, забезпечувати ефективний розподіл ресурсів та нормальний перебіг економічних і фінансових процесів. Здатність фінансової системи виконувати свої функції навіть під впливом негативних шоків та в стані відхилення від рівноваги характеризує її стійкість.

На основі аналізу існуючих підходів визначено, що фінансова стабільність – це стійкий стан фінансової системи країни, що дає змогу забезпечити безперебійне здійснення розрахунків в економіці, високий рівень довіри до фінансово-кредитних установ, відсутність надмірної волатильності фінансових ринків, ефективний розподіл фінансових ресурсів та можливість управління фінансовими ризиками, а також запас міцності у фінансовій системі, що дає змогу протистояти негативним економічним шокам у майбутньому та запобігати їх негативному впливу на економіку.

Перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Детальніший розгляд кількісних оцінок вразливості фінансової стабільності та конкретних напрямів і заходів щодо її забезпечення є завданням подальших досліджень.

Бібліографічний список використаної літератури

1. Шинази Г.Дж. Сохранение финансовой стабильности / Г.Дж. Шинази // Вопросы экономики (МВФ). — 2005. — № 36. — 26 с.
2. Вовченко Н.Г. Влияние процессов финансовой глобализации на трансформацию финансовой системы России: дис... д-ра экон. наук / Н.Г. Вовченко. — Ростов на Дону, 2006. — 35 с.
3. Подкуйко М.С. Финансовая стабильность стран в условиях глобализации / М.С. Подкуйко // Финансовые исследования. — 2007. — № 15. — С. 17–26.
4. Foot M. What is financial stability and how do we get it? // ACI (UK) The Roy Bridge Memorial Lecture. — 2003. — 3 April. [Electronic resource]. — Mode of access: <http://www.fsa.gov.uk/Pages/Library/Communication/Speeches/2003/sp122>.
5. Schinasi G.J. Safeguarding financial stability: theory and practice / G.J. Schinasi. — Washington, D.C.: International Monetary Fund, 2005. — 89 p.
6. Crockett A. The Theory and Practice of Financial Stability / A. Crockett // GEI Newsletter Issue. Global Economic Institutions. — 1997. — № 6. [Electronic resource]. — Mode of access: <http://www.cepr.org/gei/6rep2.htm>
6. Schinasi G.J. Defining Financial Stability / G.J. Schinasi // IMF Working Paper. International Monetary Fund. — 2004. — № 187. — P. 18.
7. Mishkin F.S. Global Financial Instability: Framework, Events, Issues / F.S. Mishkin // Journal of Economic Perspectives. — 1999. — Vol. 13. — № 4. [Electronic resource]. — Mode of access: <http://www0.gsb.columbia.edu/faculty/fmishkin/PDFpapers/jep99.pdf>
8. Бурлачков В. Теоретичні основи грошово-кредитної політики та світова фінансова криза / В. Бурлачков // Економіка України. — 2009. — № 2. — С. 49–59.
9. Петрик О. Якою має бути організаційна структура банківського нагляду в Україні? / О. Петрик // Вісник НБУ. — 2009. — № 11. — С. 3–7.
10. Белінська Я.В. Фінансова стабільність: сутність та напрями забезпечення / Я.В. Белінська, В.П. Биховченко // Стратегічні пріоритети. — 2010. — № 4 (17). — С. 57–67.

Надійшла до редакції 29.04.2013 р.

Пшик Б.И. Финансовая стабильность: сущность и особенности проявления

Исследованы подходы к определению понятия «финансовая стабильность». На основе анализа существующих трактовок предложено авторское понимание финансовой стабильности, определены особенности ее проявления, а также взаимосвязь с ценовой стабильностью.

Ключевые слова: финансовый кризис, финансовая система, финансовая стабильность, ценовая стабильность.

Pshyk B. Financial stability: the nature and peculiarities

Researched are approaches to the definition of "financial stability". On the basis of analysis of existing interpretations we offered Copyright understanding of financial stability, the peculiarities of its manifestation, and the relationship of price stability.

Keywords: financial crisis, the financial system, financial stability, price stability.